

følgende: „Hvad den foreliggende Sag angaar, da føler jeg mig stødt over, at Foreningens Medlemmer ikke vilde bidrage til en Mindegave til den fratrædende Overinspektør” — det føler han sig altsaa personlig stødt over, og saa skriver han videre: „Jeg har ikke brugt Udtrykket, at jeg nok skulde „komme om ved Foreningen og dens Medlemmer”. Jeg har derimod sagt, at jeg skal huske Foreningen dens Optraeden ved denne Lejlighed.” Som man vil se, er det Trusler i rene Ord, der her anvendes fra Inspektørens Side, og jeg synes, at netop denne Erklæring af Inspektør Goos i „Horsens Socialdemokrat” bestyrker, at det er fuldstændig rigtigt, naar Nicolaj Rasmussen anfører, at han er bleven truet af Inspektøren, fordi han ikke vilde yde noget Bidrag til den omtalte Indsamling.

Den højtærede Minister gav heller ikke i Dag nogen som helst Forklaring af, hvorfor Manden var bleven afskediget, han sagde blot dette ene: Det maa være Hr. Goos, der afgør, hvorvidt en Mand er egnet til at blive i Fængselets Tjeneste eller ej. Hr. Goos har ikke noget Steds afgivet nogen som helst fyldestgørende Erklæring for Afskedigelsen. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister ligger inde med saadanne Oplysninger fra Hr. Goos, i saa Fald maa jeg bede den højtærede Minister fremføre dem. Efter alt, hvad der til Dato er fremkommet, staar det som en stor Uret, der her er øvet overfor en underordnet Funktionær, og hans Interesser kunne i og for sig være lige saa store som den Doktors, om hvem Diskussionen her i Salen i Dag ellers drejer sig. Denne Mand har tilbragt $7\frac{1}{2}$ Aar af sin Ungdom i Fængselets Tjeneste, og der har ikke været klaget over hans Arbejde. Han har altsaa nu spildt hele sin Ungdom i Fængselets Tjeneste, idet man en skønne Dag sparket ham ud som en Hund uden det ringeste Varsel. Den højtærede Minister kan sige sig selv, hvilke Rygter der komme i Omløb i Byen, naar en saadan Mand afskediges øjeblikkelig fra sin Stilling. Der sættes selvfølgelig mange Rygter i Omløb, og jeg mener, at en saadan pludselig Afsættelse i høj Grad er egnet til at skade Nicolaj Rasmussen ved fremtidige Lejligheder, naar han søger sig andet Erhverv. Jeg tror heller ikke, at Staten kan være bekendt at optræde saadan overfor en underordnet Funktionær, saa meget mere, som man ogsaa paa anden Maade har gjort ham Uret.

Manden har indsendt en Klage — og det er sikkert en af de Klager, som Inspek-

tøren vil fremføre som Bevis for, at han var en Mand, der ikke egnede sig til at være i Fængselets Tjeneste — over, at han ikke havde faaet fuld retmæssig Løn. Han afgav denne Klage til Inspektøren, og hvad gjorde Inspektøren ved denne Klage? Saa vidt jeg ved, har Inspektøren ikke givet Justitsministeren eller Fængselsdirektøren fuld Oplysning om, hvad denne Klage gik ud paa. Saa vidt jeg ved, har Inspektøren ladet, som han tilfældig trak denne Klage op af Lommen en Dag, han var oppe i Ministeriet og sagde: Jeg har en Klage fra Nicolaj Rasmussen. Der var den Dag vistnok stor Travlhed, og saa svarer vedkommende, som konfererer med Hr. Goos: Ja, er der noget reelt i Klagen? Der bliver saa sagt: Nej, det betyder vist ingenting. Saa stak Inspektøren Klagen i Lommen igen, og den kom altsaa aldrig virkelig frem for Ministeren eller Fængselsdirektøren. Først da Manden er afskediget, og jeg indgiver denne Klage, maa Staten udbetale ham 240 Kr., som vare forfordelte ham ved Lønningensudbetalingen. Dette sammen med alt det øvrige synes mig at vise, at den meget ærede Inspektør for Horsens Straffeanstalt hverken med Hensyn til Indstillingen om Afskedigelse eller til andre Forhold giver Ministeren fuld og klar Besked om de virkelige Forhold paa Anstalten. Jeg ser ikke rettere, end at den højtærede Justitsminister efter alt, hvad der nu foreligger i denne Sag, maa være nødsaget til at skaffe Nicolaj Rasmussen genantaget enten i sin gamle eller i en anden Plads. Og jeg ser heller ikke rettere, efter alt hvad der er fremkommet her og indrømmet af den højtærede Minister i Dag, end at Følgen af det forefaldne maa blive, at han fjerner Inspektør Goos fra den Stilling, han har ved Horsens Straffeanstalt.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Jeg skal her udsætte Mødet. Det genoptages Kl. $7\frac{1}{2}$ i Aften.

Mødet udsat Kl. 4⁵.